

pa, przewidziana w obowiązującej tabeli dla danego stanowiska; w przypadkach, gdy dla danego działu służby zostały wprowadzone odrębne przepisy uposażeniowe, zaszeregowanie może nastąpić również do grup uposażenia przewidzianych w tych nowych przepisach, z zastosowaniem zasad zaszeregowania obowiązujących przy zaszeregowaniu pracowników czynnych.

2. W przypadkach nie unormowanych w niniejszym rozporządzeniu zasady zaszeregowania ustali Minister Skarbu w porozumieniu z właściwą władzą naczelną.

§ 17. 1. Jeżeli Państwowy Zakład Emerytalny na podstawie posiadanych dowodów nie może ustalić grupy uposażenia, pobieranego ostatnio w czynnej służbie, wówczas zaszeregowuje funkcjonariusza państwowego do najniższej grupy uposażenia, przewidzianej dla pracowników państwowych danego działu służby.

2. Sprostowania zaszeregowania dokona Państwowy Zakład Emerytalny po przedstawieniu przez osobę interesowaną dowodów, stwierdzających rzeczywistą grupę uposażenia, pobieranego ostatnio w czynnej służbie.

§ 18. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

316

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1949 r.

w sprawie weryfikacji praw emerytalnych.

Na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304). Użyte w rozporządzeniu określenie „Komisja“ oznacza komisję weryfikacyjną, przewidzianą w art. 20, bądź komplet orzekający tej komisji.

§ 2. 1. Przewodniczącego Komisji i sześciu jego zastępców wyznacza Prezes Rady Ministrów: jako członków Komisji delegują: Minister Bezpieczeństwa Publicznego i Minister Skarbu — po sześciu przedstawicieli i po trzech zastępców oraz Centralna Rada Związków Zawodowych — sześciu przedstawicieli i trzech zastępców spośród członków Związku Zawodowego Pracowników Państwowych tudzież po trzech przedstawicieli i po jednym zastępcy spośród członków innych związków zawodowych, zrzeszających pracowników poszczególnych działów służby państwowej.

2. Komisja orzeka w kompletach, w skład których wchodzi: jako przewodniczący — zastępca Przewodniczącego Komisji oraz jako członkowie:

- 1) przedstawiciel Ministra Bezpieczeństwa Publicznego,
- 2) przedstawiciel Ministra Skarbu,

3) przedstawiciel władzy naczelnej, której emeryt podlegał ostatnio w czynnej służbie, a w braku takiej władzy — przedstawiciel Prezydium Rady Ministrów,

4) przedstawiciel Centralnej Rady Związków Zawodowych, delegowany ze związku zawodowego, zrzeszającego pracowników tego działu służby państwowej, w którym emeryt pełnił ostatnio czynną służbę, a w braku takiego związku, przedstawiciel Związku Zawodowego Pracowników Państwowych.

3. Członków Komisji, wyszczególnionych w ust. 2 pkt 3 delegują: Prezydium Rady Ministrów — sześciu przedstawicieli i trzech zastępców oraz właściwe władze naczelne — po trzech przedstawicieli i po jednym zastępcy.

§ 3. 1. Przewodniczący Komisji nie bierze udziału w posiedzeniach kompletów orzekających; sprawuje on jedynie ogólne kierownictwo nad działalnością Komisji, czuwa nad skoordynowaniem prac kompletów orzekających, nad stosowaniem jednolitych zasad orzekania oraz nad przepisowym przebiegiem weryfikacji i w tym zakresie może wydawać zarządzenia i instrukcje.

2. W szczególności Przewodniczący Komisji:

- 1) zwraca się do właściwych władz i do Centralnej Rady Związków Zawodowych o wyznaczenie przedstawicieli do kompletów orzekających, wyznacza imiennie do poszczególnych kompletów swoich zastępców jako przewodniczących kompletów oraz przedstawicieli władz i związków zawodowych, jako członków kompletów orzekających;

- 2) w porozumieniu z przewodniczącymi kompletów orzekających oraz z Państwowym Zakładem Emerytalnym ustala terminy posiedzeń Komisji oraz wyznacza sprawy, jakie mają być rozpatrywane na danym posiedzeniu;
- 3) o dniu posiedzenia Komisji zawiadamia przewodniczącego i członków kompletu orzekającego co najmniej na 2 tygodnie przed dniem posiedzenia.

3. Przewodniczący Komisji ma prawo bezpośrednio porozumiewania się ze wszystkimi władzami, urzędami i instytucjami państwowymi i samorządowymi.

4. Przewodniczącego Komisji zastępuje w razie potrzeby wyznaczony przez niego jeden z jego zastępców.

5. Sekretariat Komisji prowadzi Państwowy Zakład Emerytalny.

§ 4. O terminie i miejscu posiedzenia Komisji należy zawiadomić osoby, których prawa emerytalne mają być weryfikowane, z zaznaczeniem, że stawiennictwo tych osób nie jest obowiązkowe; w stosunku do osób niezdolnych do działań prawnych powyższe zawiadomienie przesyła się na ręce ich ustawowego przedstawiciela, a w razie jego braku — opiekuna.

§ 5. 1. Na posiedzeniach Komisji sprawy referuje pracownik Państwowego Zakładu Emerytalnego, Przewodniczący Komisji, przewodniczący kompletu orzekającego bądź komplet orzekający może zlecić zreferowanie sprawy jednemu z członków kompletu.

2. Protokół posiedzenia Komisji powinien zawierać: oznaczenie daty i miejsca posiedzenia, składu osobowego kompletu orzekającego, nazwisk referenta i protokółanta, oznaczenie rozpatrywanej sprawy i treści orzeczenia lub postanowienia; poza tym protokół może zawierać oznaczenie innych jeszcze okoliczności według uznania przewodniczącego; protokół podpisują: przewodniczący kompletu orzekającego i protokółant.

§ 6. 1. Rozstrzygnięcia Komisji zapadają zwykłą większością głosów uczestników kompletu, rozpatrującego daną sprawę; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

2. Orzeczenia Komisji są ważne, jeżeli w komplecie orzekającym oprócz przewodniczącego bierze udział co najmniej dwóch członków.

3. Orzeczenia Komisji nie wymagają uzasadnienia.

4. O treści orzeczenia Komisji Państwowy Zakład Emerytalny zawiadamia zainteresowane osoby.

§ 7. 1. Postępowanie weryfikacyjne — z wyjątkiem ustanowionym w art. 19 ust. 2 — wszczyna Przewodniczący Komisji lub Państwowy Zakład Emerytalny. Wszelkie doniesienia wskazujące osoby, których prawa emerytalne mają być poddane weryfikacji, należy kierować do Państwowego Zakładu Emerytalnego, który po stwierdzeniu, że dana osoba posiada uprawnienia emerytalne, obowiązany jest wszcząć postępowanie weryfikacyjne, jeżeli nie zachodzi przypadek z art. 16 bądź z art. 19 ust. 2 lub 3.

2. Osoby, wymienione w art. 18 ust. 1, przesyłają wnioski o weryfikację do Państwowego Zakładu Emerytalnego, dołączając wszelkie posiadane dowody, dotyczą-

ce przebiegu ich służby (w oryginałach lub w uwierzytelnionych odpisach), jeżeli dowody te nie zostały już przesłane do akt, znajdujących się w Państwowym Zakładzie Emerytalnym, oraz powołując udowodnione okoliczności, mogące posłużyć za materiał przy ocenie przez Komisję ich zachowania się podczas pełnienia służby i po przejściu w stan spoczynku.

§ 8. 1. Komisja orzeka na podstawie materiałów, przedstawionych przez Państwowy Zakład Emerytalny; Komisja może postanowić uzupełnienie tych materiałów. Przewodniczący Komisji przesyła odpis tego postanowienia do wykonania bezpośrednio właściwym władzom.

2. Posiedzenia Komisji są niejawne; Komisja jednak dopuści osobą interesowaną do udzielenia ustnych wyjaśnień; Komisja może również wezwać na posiedzenie inne osoby w celu udzielenia wyjaśnień w charakterze świadków lub biegłych — na zasadach obowiązujących w postępowaniu administracyjnym.

§ 9. 1. Wynagrodzenie Przewodniczącego Komisji, jego zastępców oraz członków biorących udział w posiedzeniach kompletów orzekających, określi Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze rozporządzenia; w ten sam sposób może być — w miarę potrzeby — określone wynagrodzenie referentów, protokółantów i innych pracowników, pełniących funkcje związane z działalnością Komisji.

2. Te osoby spośród wymienionych w ust. 1, które zamieszkują poza Warszawą, z wyjątkiem zatrudnionych w Warszawie, otrzymują nadto diety w wysokości i według zasad, określonych w obowiązujących przepisach o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym przez pracowników państwowych oraz zwrot kosztów przejazdów.

3. Wynagrodzenie świadków i biegłych określa się na zasadach obowiązujących w postępowaniu administracyjnym.

4. Koszty związane z działalnością Komisji, o których mowa w ust. 1 — 3, pokrywa Skarb Państwa w ramach budżetu Prezydium Rady Ministrów.

§ 10. Zwierzchni nadzór nad działalnością Komisji sprawuje Prezes Rady Ministrów.

§ 11. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymierski*
Marszałek Polski

Minister Spraw Zagranicznych: *Z. Modzelewski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bieżącego Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: <i>K. Dąbrowski</i>	Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: <i>J. Dąb - Kociol</i>
Minister Sprawiedliwości: <i>H. Świętkowski</i>	Minister Pracy i Opieki Społecznej: <i>K. Rusinek</i>
Minister Oświaty: <i>St. Skrzyszewski</i>	Minister Kultury i Sztuki: <i>S. Dybowski</i>
Minister Górnictwa i Energetyki: <i>R. Nieszporek</i>	Minister Żeglugi: <i>A. Rapacki</i>
Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego <i>K. Zemajtis</i>	Minister Leśnictwa: <i>B. Podedworny</i>
Minister Przemysłu Lekkiego: <i>E. Stawiński</i>	Minister Komunikacji: <i>J. Rabanowski</i>
Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego: <i>B. Rumiński</i>	Minister Poczty i Telegrafów: <i>W. Szymanowski</i>
Minister Handlu Wewnętrznego: <i>T. Dietrich</i>	Minister Zdrowia: <i>T. Michejda</i>
Minister Handlu Zagranicznego: <i>T. Gede</i>	Minister Budownictwa: <i>M. Spychalski</i>

317

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 21 kwietnia 1949 r.

w sprawie pełnienia pomocniczej służby telegraficznej przez stacje kolei państwowych.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) w porozumieniu z Ministrami Komunikacji oraz Przemysłu i Handlu zarządza się, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Urządzenia telegraficzne stacji kolei państwowych, zwanych w dalszym ciągu stacjami kolejowymi, przeznaczone zasadniczo do wymiany służbowej korespondencji kolejowej, mogą służyć jednocześnie do celów publicznej służby telegraficznej na zasadach podanych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Udział stacji kolejowych w publicznej służbie telegraficznej nosi nazwę „pomocniczej służby telegraficznej“.

§ 2. Pomocnicza służba telegraficzna jest wykonywana przez stacje kolejowe w zakresie ograniczonym lub zakresie pełnym oraz przez konduktorów w pociągach.

§ 3. 1. Wykonywanie pomocniczej służby telegraficznej przez stacje kolejowe w zakresie ograniczonym polega na przyjmowaniu, przetelegrafowywaniu i doręczaniu telegramów:

- 1) państwowych;
- 2) służbowych Zarządu Poczty i Telegrafów;
- 3) meteorologicznych i hydrologicznych Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego, jego oddziałów, stacji i obserwatorów;

4) alarmowych, wysyłanych przez instytucje lub osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, katastrof kolejowych i lotniczych oraz innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowymi zdarzeniami (pożary, powodzie, epidemie, choroby zakaźne ludzi, zwierząt, roślin itp.);

5) prywatnych, nadawanych przez podróżnych lub adresowanych do podróżnych jadących pociągami, w sprawach związanych z odbywaną przez nich podróżą.

2. Pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie ograniczonym wykonują wszystkie stacje kolejowe, wyposażone w odpowiednie urządzenia telekomunikacyjne.

§ 4. 1. Pomocnicza służba telegraficzna, wykonywana przez stacje kolejowe w zakresie pełnym, polega na przyjmowaniu, przetelegrafowywaniu i doręczaniu, oprócz wyszczególnionych w § 3 rodzajów telegramów, także wszelkich innych telegramów prywatnych.

2. Pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie pełnym wykonują tylko te stacje kolejowe, które umieszczone są w spisie urzędów pocztowo-telekomunikacyjnych wydawanym przez Zarząd Poczty i Telegrafów.

3. Obsługę zagranicznego ruchu telegraficznego europejskiego wykonują tylko te stacje, które umieszczone są w międzynarodowym spisie urzędów telegraficznych, a w spisie urzędów pocztowo-telekomunikacyjnych są odpowiednio oznaczone.

§ 5. Wprowadzenie na jakiegokolwiek stacji kolejowej pomocniczej służby telegraficznej w zakresie pełnym